

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Dueled-sløgtens

ÅRSSKRIFT

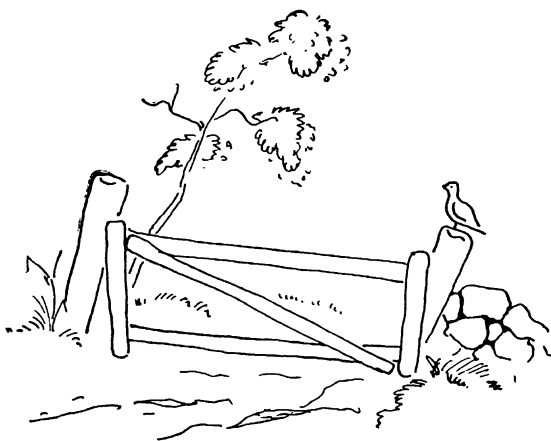
1953

Årsskrift

FOR

DUELED=SLÆGTEN 1953

10. ÅRGANG

REDAKTION: ANDERS KJELLERUP

Bestyrelsens adresser:

Maskinmester Anthon Tingskou, Rørdal, Aalborg. (Formand).
Bygmester Just Justesen, Durup.
Lærerinde frk. Ingrid Breum, Ringparken 6, Skive.
Fru Marie Hajslund, Storegade 60, Grenaa.
Husbestyrerinde frk. Nelly Nielsen, Thyco Brahesvej 10, Aalborg.
Toldassistent Jørgen Raun Pedersen. (Suppleant).
Klitplantør Helge K. Pedersen, Hjardemaal, Frøstrup. (Kasserer).
Fhv. mejeriejer Anders Kjellerup, Halmtorvet 56, København V.
(Sekretær og redaktion).

Forkortelser:

Tallet i () = Side i slægtsbogen.

f. = født.

g. m. = gift med.

Årsmødet i Nykøbing M.

Søndag den 17. maj.

Takket være det fine solskinsvejr lige fra morgenstunden fik årsmødet et meget heldigt forløb, og de ca. 70 deltagere blev rystet godt sammen med højt humør hele dagen.

Indehaverne af Hotel „Morsø,“ Holger Nielsen og hustru, Olga, f. Breum, der er medlem af slægtsforeningen, havde beredvilligt stillet hele hotellet til vor rådighed og desuden gratis øl og kaffe til frokosten. De gjorde i det hele taget alt, for at vi skulle befinde os vel hos dem. Det fortjener de deltagernes hjerteligste tak for. Ved frokosten kom snart livlige samtaler i gang inden for hver familiegruppe, og der herskede overalt en god stemning, der varslede godt for dagens videre forløb.

Efter programmet skulle der aflægges besøg på Østers-Kompagniet kl. 14½, hvor flaget vajede til ære for os. Trods det, at

Et lille udsnit af deltagerne foran Østerskompagniets bygninger.

det ikke var i sæsonen, var det alligevel interessant at færdes rundt i det ret store bygningskompleks med de tilhørende store bassiner, hvor østersene efter fangsten på fiskepladserne bliver opbevarede, indtil pakning og forsendelse kan finde sted. Akvariet med Limfjordens mange forskellige fiskearter kunne også besøges og vakte ikke mindst opmærksomhed.

På tilbagevejen til hotellet foretrak nogle at spadserere gennem det smukke lystanlæg, mens andre foretrak et besøg på bådebyggeriet, hvor netop et stort, moderne fiskefartøj lå færdigt til aflevering til Rusland; enkelte af de besøgende gjorde sig „sære tanker“ om dets specielle anvendelse.

Ved de festligt pyntede kaffeborde med fru Olgas gode kaffe og lækre hjemmebagte kager bød formanden, maskinm. Anthon Tingskou, velkommen og udtrykte sin glæde over den store tilslutning, dette årsmøde havde fået. Aflagde derpå beretning om virksomheden i det forløbne år. Der er stadig tilgang af nye medlemmer, særlig blandt de unge. Da bestyrelsen tidligere havde vedtaget at lade de ældre slægters gravstenes indskrifter friske op, hvilket i høj grad tiltrænges for de flestes vedkommende, vil det snart blive påbegyndt. Hidtil havde der ikke været penge nok til det, men kassen var nu bedre i stand til at bære udgifterne derved.

Da foreningen i 1954 har bestået i 10 år, ville bestyrelsen i den anledning foreslå, at næste årsmøde skulle have præg af en stiftelsesfest med et beskedent festmåltid, og man foreslog at afholde festen i Holstebro, der var et centralt sted med gode tog- og rutebilforbindelser til alle sider. Navnlig også af hensyn til medlemmerne på Vardeegnen, der ellers har en besværlig og lang rejse til møderne. Ved dette møde ville bestyrelsen stille sine mandater til rådighed for nye valg, idet den hidtil har fungeret som selvbestaltet udvalg. Man ville også udarbejde et udkast til vedtægter. Såvel beretning som forslag toges til efterretning.

Kassereren, klitplantør Helge K. Pedersen, Hjørdemål, gav nogle oplysninger om foreningens status; han foreslog, at der blev afsendt en telegrafisk hilsen til fru Jenny Klausen, f. Kjellerup, der for få dage siden var blevet indlagt på Holstebro sygehus for en meget slem hjerneblødning. Hun og hendes mand var for kort tid siden kommet hjem på besøg fra U.S.A., og hun havde glædet sig meget til at være sammen med slægten her i dag.

Anders Kjellerup takkede for denne opmærksomhed og deltagelse for hans søster, der sikkert ville glæde hende meget.

Hermed sluttede mødet, og deltagerne drog hver til sit med forvisningen om, at det havde været et særdeles vellykket møde, der havde bidraget sit til, at sammenholdet inden for slægten yderligere var blevet bestyrket, et godt varsel for fremtiden.

Uddrag af Cathrine Kjellerups erindringer

Ved min moders 75 års fødselsdag bad jeg hende om at nedskrive sine erindringer, navnlig fra hendes barndoms- og ungdomsår, der her gengives i samme stil, hun selv har nedskrevet dem, kun med få rettelser i bogstaveringen. A. K.

Det, jeg bedst kan huske fra min barndom, er fra krigen 1864, som jeg synes er meget interessant at skrive om nu så mange år efter. De første krigsfolk, vi så den gang, var en trop danske dragoner, som vor nabokone ved aftenstid kom og meldte, at nu var de ude ved korsvejen (Håsum), så der blev snart uro i byen, alle ville jo tage godt imod dem med øl og god mad, men vi hørte ikke andet af dem end deres klage over alt det onde, de havde døjet. De blev indkvarteret rundt om i sognet, men de blev ikke her ret længe, og dem var der heller ikke nogen særlig fryd ved, i al fald ikke for os børn.

Senere kom så de tyske soldater, det blev noget helt andet; før de kom, var nogle tyske officerer her i byen for at spejde og se forholdene an, inden soldaterne kom; de var nu ikke så helt fredelige; en nat kom der tre af dem og kaldte fader op af sengen, de var fulde og tvang ham til at udlevere cigarer og flere ting, hvoraf en del bagefter lå bortkastet på vejen. Fader havde jo dengang en købmandshandel, og efter at de var rejst igen, var han bange for, når soldaterne kom, at de ville rane varerne fra ham; han fik derfor de fleste af dem kørt uden for byen til en morbroder.

Dagen efter kom så den store sværm af soldater, og det kan nok være, at vi børn var bange for dem, thi vi vidste jo, at det var vore fjender. Der var så mange i rækken, at det strakte sig lige fra Rydhauge og til Korsvejen (ca. to mil), at der ikke var så

megen slip imellem dem, at nogen kunne komme over landevejen. Vi børn var anbragt ved vinduerne i sovekammeret, for at vi kunne få set de mange soldater, når de kom marcherende, thi ude på vejen turde vi ikke være, og det varede det meste af dagen, og nu blev der uro i spisekammeret, så moder måtte ind at se, hvad der foregik og så da, at det var fyldt med soldater, der ville have mælk i deres flasker. Hun måtte hjælpe dem til rette dermed, så godt hun kunne; men hun fik dog reddet et stykke smør, ellers havde de taget dette med, de var jo sultne og ville have alle de fødevarer, de kunne få fat i. Da det så blev aften, blev de indkvarteret rundt om i byen; vi børn var så angst for dem, men alligevel nysgerrige efter at se, hvad der foregik, så vi løb fra den ene nabo til den anden, og tyskerne var, hvor vi kom; vi gik så hjem for at se, om dér var bedre, men dér var også fuldt af dem. Vi opdagede snart, at de var meget fredelige og medgørlige. I vor opholdsstue blev der redt senge på gulvet til dem med halm som underlag i to rækker, så at vi lige selv kunne komme forbi til vort sovekammer.

De varer, der var kørt væk, måtte fader hente hjem igen dagen efter, efterdi de ville købe alt muligt og betalte punktligt for dem, og fader lærte snart at forstå dem og tale med dem, han havde jo været med i krigen i 48, 49 og 50 og da lært lidt tysk. Da soldaterne ellers var flinke og medgørlige allesammen, blev det morsomme dage, så længe de var her, de lavede mange løjer med os børn; men de fik også en god behandling hos os, dog lavede de selv deres mad.

Det blev nærmest en sørgedag for os børn, og vi græd mange tårer, den dag de rejste igen; vi syntes godt om dem og var glade for deres morskaber, og de havde været så venlige imod os. Der var tre slags folk: Tyskere, prøjsere og ungarer, men prøjserne var de flinkeste.

En tid efter krigens afslutning skulle der være en festlighed for de hjemvendte danske soldater, der stod hjemme hos os; præsten og enkelte andre af de store var med for at holde taler; der var kun een invalid iblandt dem, han gik med træben, hans navn var Andreas Dovnevært og var fra Lem i Vestsalling.

I Håsum var der i min barndom en 14—15 års dreng, hvis forældre var døde, og de havde været meget fattige; han var ikke rigtig klog, som man siger om en, der ikke er helt normal, men han var ellers en godmodig fyr, som vi kunne drive løjer og spås

med, og han selv morede sig lige så godt over dem, som vi gjorde; han var på sognets bekostning indlejet hos gårdmændene på omgang for en måned ad gangen, hans navn var Jens Mølgaard, men i daglig tale blev han kaldt „Heiste Beiste.“ Jeg har hans fotografi, som han en dag mange år senere kom og forærede mig i Øster Kjellerup, da jeg var blevet kone dér. Han kom tit og ofte i mit hjem, og vi havde vort spil med ham, jeg var da kun 8 år; vi kørte ham i tømme, og han agerede så hest, vi kunne også få ham til at skabe sig som et vildt dyr og få ham til at bejse ligesom køerne i varmt vejr, når bremserne stak dem; han kunne også andre morsomme ting. Ja, det hørte med til vor største fornøjelse at omgås ham; fordringerne til fornøjelser for os børn var ikke så store dengang, som de er nu om dage; der var så at sige ikke andre, end hvad vi selv kunne finde på. Endnu kunne jeg nævne andre barnlige fornøjelser, som jeg ikke har så nøje rede på som de, jeg har fortalt foran.

Angående min skoleundervisning, da synes jeg selv, den var ualmindelig god; det, der blev særlig lagt vægt på, var regning og skrivning, foruden også højtlesning. Vor lærer var K. J. Korsholm, han var broder til faster Anes mand, P. J. Korsholm, der var lærer i Aulum. Han var enelærer i Håsum for nærvæd 100 børn, 60 i den ældste og 40 i yngste klasse, de ældste gik kun 2 halve dage ugentlig om sommeren og 4 dage om vinteren. Men da mit hjem lå tæt ved skolen, fik min fader ordnet det med læreren, at jeg og mine søskende kunne gå hver dag, og derved fik vi en bedre undervisning end de andre børn, naturligvis også fordi læreren følte sig nær knyttet til mit hjem, da han jo var i familie med faders søster. Hans kone var, hvad man kalder en stram madam; hun fik gennemført, at skolebørnene ikke måtte have træsko på i skolestuen, da de så svinede gulvet til, de måtte så have tøjsko med til at tage på eller sidde på de bare strømpefødder, desangående forlangte hun, at sognet skulle bekoste en reol til at sætte træskoene på, mens de var inde i skolestuen, men det blev nægtet, og læreren måtte så selv betale for anskaffelse af den. Der var megen forargelse over dette forlangende, som man mente var udslag af fornemhed, hvorfor hun var ilde set af beboerne; han derimod var meget afholdt og anset, ikke mindst for hans udmærkede ledelse af kirkesangen.

Jeg husker også en mand, der ofte kom og handlede med fader, han hed Niels Jensen og var en velhavende gårdmand fra den

nordlige del af Ejsing sogn, hvis jorder grænsede op til Håsums jorder, han var en broder til Anders Jensen i Øster Kjellerup, der mange år senere blev min svigerfar; han var ellers temmelig rundhåndet med sine penge, da han jo ingen børn havde til at arve dem. Når han kom og gjorde indkøb, bestilte han altid mad og kaffe hos moder, som han betalte rigeligt for, hans kone var ikke så dygtig anlagt for husvæsen, så hjemme fik han aldrig noget ordentlig tillavet mad, og hendes sans for renlighed var heller ikke den allerbedste, heller ikke når hun kærnedede smør, der altid var befængt med kohår og urenheder. Smørret skulle fader så aftage til en billig pris. Skønt fader helst ville være fri for at købe det, da det var usælgeligt, tog han det alligevel, da han jo var en god kunde. Moder satte det så over ilden, indtil det var smeltet og lod urenhederne bundfælde og siede hårene fra, det blev så brugt til stegning og bagning. Jeg husker, at vi børn altid passede nøje på, at moder ikke smurte vore mellemhænder med dette uappetitlige smør.

Mine ungdomsår blev kun få, da jeg allerede blev gift, da jeg lige var fyldt 18 år. Min tilkommende mand var da hjemme på sin fødegård i Øster Kjellerup og kom ofte med deres korn til maling på Krogager Mølle i Ejsing, som mine forældre havde overtaget. Det var dengang skik og brug, at møllegæsterne blev beværtede i hjemmet, mens kornet blev malet. Ved disse besøg havde min tilkommende mand efterhånden fået et godt øje til mig, og det endte med, at han en skønne dag forærede mig et fint dameur. Jeg var da klar over, hvad hans mening var med denne foræring, og næste gang spurgte han mig, om jeg ikke ville blive hans kone, og da mine forældre havde givet deres samtykke, da de mente, det var et godt parti at kunne blive gårdmandskone i sognet, fik han også mit samtykke; men det er jo en dumhed af forældre, når de giver tilladelse til giftermål i så ung en alder, hvorved deres døtre berøves deres bedste ungdomsår.

Da mine tilkommende svigerforældre var gamle folk, ville de have gården afstået til min forlovede, imod at han gav dem deres aftægt og byggede et hjem til dem med nogle få tdr. land til, der var udstykket fra gårdens jorder i tidligere tid. Min forlovede tilskyndede derfor at få bryllup så snart som muligt, da han jo ved overtagelse af gården havde hårdt brug for min hjælp. Vi blev så viede i Ejsing kirke den 25. oktober 1872 af pastor Varming, der var præst i Sahl og Ejsing. Det var ikke meget udstyr,

mine forældre magtede at medgive mig til mit nye hjem, hvor der i forvejen var tyndet ikke så lidt ud i bohavet til de gamle, så jeg måtte i de første år, vi var gift, indstille mig på at være nøjsom, da min mand ved aftægtsydelse og optagelse af lån til udbetaling af hans to søskendes arvepart kom til at sidde temmelig hårdt ved gården. Men det hjalp jo en del, at der var en stor mose, der kunne udnyttes ved en mere udstrakt tørvegravning, der blev solgt til bønderne i Salling, der selv hentede tørvene i mosen, hvilket gjorde, at der hele sommeren var et dagligt rykind; de skulle jo alle beværtes med kaffe, foruden at de, der arbejdede i mosen, skulle have deres kost hos os. Det blev således ikke en dans på roser, jeg kom til at opleve i disse første år som kone i Øster Kjellerup, men man var jo ung og tog det med godt humør. Dertil kom også, at min svigermoder døde et par år efter, at de var flyttet fra gården, og da min svigerfader ikke kunne klare sig alene, kom han tilbage til gården og fik sin underholdning i sine sidste leveår hos os, der yderligere gav mig ekstra ulejlighed. Men han var ellers en rar og medgørlig gammel mand, der gjorde god nytte, såvel om sommer som vinter, både ved tørvens behandling i mosen og kreaturerens røgt i kostalden; men hans flytning tilbage til gården frigjorde os for den store aftægtsydelse, vi før måtte svare; han døde, da han var 84 år. Vi havde den gang både karl og pige, der senere kom til at bestå af min søster Else og Jens Mortensen fra Slotsgård i Egebjerg, men det varede jo ikke ret længe, inden de fik lyst til hinanden, og deres bryllup blev holdt hos os. Jeg fik efterhånden tunge sorger at bære, da vi ved et ulykkestilfælde mistede en pige på 3—4 år, der blev kvalt ved, at et hølæs væltede ned over hende på vej hjem fra engen, og 5 år efter døde en anden pige på 4 år af strubehoste som følge af, at hun havde slugt en knap, der satte sig fast i luftrøret. Nogle år senere blev vores søn Christian ved et ulykkestilfælde blind. Min mand døde af kræft i 1911, kun 62 år gl. Jeg drev så selv gården i 7 år med min søn Niels som bestyrer, han overtog den i 1918, og indtil han giftede sig, bestyrede jeg huset for ham. 1922 flyttede jeg her til Vinderup, hvor jeg har fået mange gode venner, der flittigt besøger mig, og helbredet er Gud ske lov stadig godt, og min datter og hendes børn er særdeles flinke og gode mod mig.

Cathrine Kjellerup (37).

En trist afslutning på et Danmarksbesøg

Fru Jenny Kjellerup, g. m. Aksel Klausen, der indtil sidste vinter har ejet en rosinfarm i Fresno, Californien, besluttede, inden de igen skulle ind i en ny levevej, at besøge det gamle land efter 25 års fravær, men efter ca. 3 ugers ophold fik fru Jenny pludselig en ret stor hjerneblødning og blev fuldstændig lammet i hele højre side og i taleorganet. Hun har ligget 3 måneder på Holstebro sygehus, men er nu rejst tilbage til U.S. A. med flyvemaskine.

Gode leveregler

*Tro, hvad kristeligt er,
gør, hvad ret er,
tænk, hvad godt er,
tal, hvad sandt er,
ti, hvad hemmeligt er,
æd, hvad sundt er,
drik, hvad klart er,
læs, hvad nyttigt er,
sov; når tid er.*

*Gør du det, og følger min lære,
da skal det dig gavnligt være.*

Citat fra Hans Sthen.

Hvorledes familienavnet Breum er opstået

Da Niels Knudsen Pedersen deltog i krigen 1848-49-50, var der flere, der havde navnet Niels Pedersen, og for at undgå forveksling af navnene bestemte kompagnichefen, at de hver især skulle benævnes ved deres fødebys navn. Niels Knudsen Pedersen fik således Breum som tillægsnavn, som hans talrige efterkommere siden har benyttet som familienavn, idet hans 8 børn også brugte det som tillægsnavn; ligeså hans broder, der altid blev kaldt Jens Breum.

A. K.

Gamle familieefterladenskaber

Fru Metha Toft Nielsen meddeler, at det sølvbæger, der omtales i årsskriftet 1951, s. 10, nu findes i fru Fischer Pedersens eje (s. 21 S b) og skal gå i arv til et barnebarn af Fischer P. Fru Metha selv arvede sin oldefars, lærer Jacob Pedersens, smukke franske stueur fra 1812, samt hans snapsflaske og glas, som hendes mor kan huske var på bordet hver dag. (S. 23).

Niels Knudsen Pedersen Breum og hustru Johanne, f. Villadsen, fik i bryllupsgave (vistnok af Johannes's forældre) et smukt forarbejdet chatol af gammel moseeg med indlagt træ omkring skufferne. Det gik i arv til deres yngste søn, Søren, der ikke var særlig pietetsfuld mod det, idet han lod det overmale. Han forærede mig det for mange år siden i en meget brøstfældig tilstand. Jeg lod det ved modtagelsen gøre i stand, således at det nu står i sin oprindelige skikkelse og pryder vort hjem, samtidig med at det vækker kære minder fra barndomsdagene, når jeg besøgte min bedstemoder i Håsum og Råst, thi i skufferne fandtes mange interessante ting, bl. a. den kugle, der sårede min bedstefar i slaget ved Isted 1850. Skade, at de mange breve fra hendes slægt, der også gemtes dér, senere er forsvundet; de kunne have fortalt mangt og meget om de gamle slægters liv og færd. A. K.

E. S. Mon ikke andre familier af slægten skulle have lignende meddelelser at give til optagelse i årsskriftet? Jeg mangler i høj grad stof til samme. Også gamle breve har interesse. D. S.

ÅRETS BEGIVENHEDER

Fødsler

Overassistent N. J. Toft Nielsen, g. m. Gerda Helene, f. Andersen, har den 28. december 1949 fået en søn, døbt Erik Toft Nielsen (23).

Fru Elisa Toft, g. m. Børge Lund, har den 3. marts 1952 fået en datter, døbt Susanne Lund (22).

Børge Mehlsen, g. m. Birgit, f. Ploug, har den 4. januar 1953 fået en søn, døbt Hans Peter Ploug Mehlsen (26).

Fru Inger-Lise Thorndahl, g. m. civilingeniør Palle Skyum, har den 11. februar 1953 fået en datter, døbt Benedicte Skyum (21).

Fru Birgit Juulsgaard Breum, g. m. pastor Gøtke-Hansen, har den 4. juni 1953 fået en datter, døbt Ida Gøtke-Hansen (52).

Fru Inger Thorndahl, g. m. Christoffer Breindahl, har den 12. juni 1953 fået en datter, døbt Lene Breindahl (21).

Fru Helen Klausen, g. m. Robert Eskildsen, Californien, har den 23. juli 1953 fået en søn, døbt Andrew Eskildsen (45).

Fru Marie Kristine Breum, g. m. Knud Madsen, har den 22. august 1953 fået en søn, døbt Mogens Breum Madsen (46).

Fru Erna Dirksen, g. m. handelsbetjent A. Pedersen, Rudkøbing, har den 6. novbr. 1953 fået en søn, døbt? (65).

Dødsfald

Fhv. klitplantør Niels Knudsen Pedersen, Blåvand, (broder til N. Raun Pedersen, Oksbøl), er den 16. april 1953 afgået ved døden i sit 76. år efter nogle års svagelighed. Han fulgte i en ung alder familietraditionen, idet han efter sin teoretiske forstuddannelse blev assistent i Blåbjerg klitplantage o. fl. a. steder, indtil han i 1926 udnævntes til klitplantør i Oksbøl klitplantage, hvor han virkede, indtil han ved 70 års alderen faldt for aldersgrænsen. Han blev ved den lejlighed hædret med dannebrogskorset.

N. K. Pedersen var i forstkredse kendt og respekteret for sit solide og omhyggeligt udførte plantearbejde og i sin omgangskreds højt værdsat som et kultiveret menneske, der ved sit jyske lune spredte hygge og aldrig gik på akkord med sin samvittighed. Hans begravelse fandt sted under meget stor deltagelse af familie, venner og forstmænd. Af følget, ca. 200, samlede mange ved hjemmet i Blåvand, hvor lærer Th. Øhle, Vejers, ved båren bekendte troen og bad Fadervor.

I kirken holdt sognepræsten en smuk, personlig præget tale og omtalte det lykkelige og harmoniske familieliv, der altid var levet i plantørgården. Til begravelsen var sendt et væld af smukke kranser, deraf mange signerede. Ved graven takkede den afdødes ældste søn, overtoldassistent Willy K. Pedersen, Horsens, for den store deltagelse og indbød til en mindehøjtidelighed på Blåvand kro. Her blev udtalt mange smukke mindeord om den afdøde, bl. a. af lærer N. Raun Pedersen, Orten, der fremdrog mange gode minder om sin farbroder, endvidere blev der talt af opsynsmand P. A. Pedersen, Oksby plantage, klitdirektør Thaarup og lærer Th. Øhle, der alle gav den afdøde et smukt eftermæle.

Gdr. Hans A. Kristensen og hustru, Margrethe, f. Raun Pedersen, Grimstrup ved Esbjerg, har haft den sorg at miste deres ældste søn, Ejnar, godt 22 år gl.; han døde pludselig uden nogen forudgående sygdom i sin plads hos gdr. Jeppe Baggesen, Roust. Begravelsen foregik fra Grimstrup kirke under meget stor deltagelse. Kirken var smukt pyntet, og et væld af smukke kranser var sendt til båren. Sognepræsten talte smukt over den afdøde ud fra ordet: „Men Gud ske tak, som giver os sejren i vor Herre Jesus Kristus.“ Efter jordpåkastelsen afslørede gdr. Chr. Frandsen, Grimstrup, en mindesten, skænket af den afdødes mange venner og naboer. Hans fader takkede hjerteligt for den hæder, der her var vist sønnen og for deltagelsen og indbød følget til en mindehøjtidelighed i forsamlingshuset,

hvor der blev holdt en lang række mindetaler, der vidnede om, hvor afholdt og elsket den afdøde var blandt sine medmennesker. Afdødes husbond, gdr. Jeppe Baggesen, Roust, udtalte nogle rosende mindeord om Ejnar, som han havde været ualmindelig glad for at have i sin tjeneste. De øvrige talere priste ham som en god og trofast ungdomskammerat og ven.

Mindehøjtideligheden sluttede med, at salmen „Jesus os til trøst og gavn“ blev afsunget.

Runde fødselsdage 1954

Den 15. juni er det 175 år siden, slægtens stamfader, Peder Knudsen i Dueled, fødtes, og vi, hans efterkommere, vil mindes ham med ærbødighed.

Januar: Frk. Marie Kirstine Breum, Ringparken 6, Skive, 70 år den 4. jan. (17).
Maskinmester K. V. Villumsen, Thorslundvej 2, Odense, 50 år den 10. januar (69).

Fru Ragnhild Grønlund Carslund, Klitrose Allé 34, Kastруп, 50 år den 13. januar (24).

Fru Karen Knudsen Pedersen, Blåvand, Oksbøl, 75 år den 14. jan. (66).

Februar: Fru Margr. Hedegaard, Vestre Landevej 22, Varde, 70 år d. 3. febr. (72)

Marts: Herreekviperingshandler H. P. Mehlsen, Blankavej 17, Valby, 50 år den 18. marts (26).

April: Købmand H. Korsholm Jensen, Hjørring, 50 år den 1. April (71).
Fhv. hotelejer Jeppe Hedegaard, Vestre Landevej 22, Varde, 70 år den 21. april (72).

Maj: Kirkebetjent Peder Plejdrup, Roslev, 50 år den 12. maj (15).

Juni: Fru Johanne Marie Breum Eriksen, Birkeallé 4, Herning, 60 år den 3. juni (37).

Fru Marie Jensen, Nissum, Durup, 65 år den 20. juni (28).

Fru Anna Holland Thorndahl, Øland, Halvrimmen, 50 år d. 26. juni (21).

Juli: Prokurist Ramy Eriksen, Birkeallé 4, Herning, 60 år den 8. juli (37).
Kørelærer N. P. Breum, Skovvejen 5, Bjerringbro, 65 år den 28. juli (45).

Septbr.: Fru Mariane Thorndahl, Stagsted skole, Hjallerup, 75 år d. 13. sept. (20).
Hotelejer Holger Nielsen, Hotel „Morsø,“ Nykøbing Mors, 50 år den 21. septbr. (48).

Lærer Th. J. Øhle, Vejers skole, Oksbøl, 60 år den 30. septbr. (65).

Decbr.: Bygmester Just Justesen, Durup, 70 år den 8. decbr. (29).
Sognepræst Andreas P. M. Maarbjerg, Odense, 50 år den 14. decbr. (74).
Fru Else Frederiksen, Lyngby Hovedgade 95 C, 50 år den 17. decbr. (38).
Fru Olga Breum Nielsen, Hotel „Morsø,“ Nykøbing M., 50 år den 25. decbr. (48).

Fru Madsine Greve Madsen, Anlægsvej 32, Struer, 70 år d. 23. decbr. (40).

Bryllup

Kirsten Mehlsen er den 17. oktober 1953 viet til sergent Willy Vürtz Hegaard, Hammel (26).

Lærer Villy Breum, Ringgade 46, Sønderborg, er den 25. juli 1953 viet til frøken Kirstine Hansen, Padborg, f. den 3. juli 1932 i Thorshavn (46).

Sølvbryllup

Gdr. Jens Jensen, Nissum, Durup, g. m. Marie f. Jensen, kan den 20. juni 1954 fejre deres sølvbryllup.

Fru Ottilia Thorndahl, g. m. lærer Erik Christensen, Stagsted skole, Hjallerup, kan den 28. august 1954 fejre deres sølvbryllup.

Thorvald Kellerup, g. m. Karen f. Mogensen, 3056 Queensbury Drive, Los Angeles 64, Californien, kan den 12. septbr. 1954 fejre deres sølvbryllup (44).

Chauffør Theodor Korsholm Jørgensen, Hjerme st., g. m. Laura Sofie, f. Larsen, kan den 6. oktober 1954 fejre deres sølvbryllup (77).

Guldbryllup

Fhv. mejeriejer Anders Kjellerup, g. m. Martha, f. Hansen, kan den 2. februar 1954 fejre deres guldbryllup (38).

Gdr. Niels Breum Mortensen, g. m. Ane, f. Nielsen, Geddal, Vinderup, kan den 21. oktober 1954 fejre deres guldbryllup. (49).

Udnævnelser

Børge Lund, der hidtil har været overassistent ved Sparekassen for Randers By og Omegn, er fra den 1. november 1952 blevet ansat som bogholder i Spare- og Laanekassen for Lemvig Købstad og Omegn. (S. 8. årsskrift 1948).

Niels Jørgen Toft Nielsen er fra 1951 blevet ansat som overassistent ved Tikøb sogns kommunekontor i Nordsjælland (23).

Knud Madsen har fået ansættelse som kontorassistent ved et boligselskab i Randers. (S. 7. årsskrift 1951).

Forskelligt

Toldmedhjælper Jørgen Raun Pedersen, der for tiden aftjener sin værnepligt, er forflyttet fra befalingsmandsskolen i Sønderborg til Krønborg befalingsmandsskole (65).

Kirsten Thorndahl er efter at være hjemkommet fra Schweiz den 1. juli antaget som elev på Børnehjemmet af 1870, Helgesensgade 2, København Ø (21).

Skovfogedaspirant N. N. Raun Pedersen er blevet forflyttet til Tranum plantage pr. Brovst (65).

Fisker Svend Aage Olesen, Skagen, har selv ladet bygge en kutter, der har fået navnet „Breum,“ opkaldt efter slægtsnavnet (47).

Landbrugsmedhjælper Jørn Kloster aftjener for tiden sin 18 måneders værnepligt ved ingeniørtropperne (53).

Mejerist Holger Kristensen er fra 1. novbr. antaget som ostemejerist på Hinge andelsmejeri pr. Hinge (65).

Mejerist Jørgen Frederiksen, der forlængst har fuldendt sin uddannelse ved mejerifaget og 12 måneders militærtjeneste ved artilleriet som telegrafist, har derefter påbegyndt en 4-årig uddannelse som klarinettist på det kgl. musikkonservatorium (38).

Journalist Bent Thorndahl er fra 1. oktober 1953 forflyttet fra „Hejmdal,“ Åbenrå, til Kolding Folkeblad (21).

Fru Johanne Mehlsen, f. Jessen, Hans Brogesgade 18, Århus, fejrede den 25. juni 1953 sin 80 års fødselsdag, og det strømmede i dagens anledning ind med gaver, blomster og hilsener (25).

Fru lærer Kirstine Breum er blevet ansat som kontorist på toldkamret i Padborg (46).

Georg Roberts, Ojaj, Californien, har solgt sin mekaniske forretning og fået ansættelse ved Shell Oil Co. på den chemicalske afdeling.

Fru Else Riis er efter et års ophold i U.S.A. atter hjemme.

Nye adresser

Overassistent N. J. Toft Nielsen, Skovparken 8, Espergærde.

Bogholder Børge Lund, Skrænten 34, Lemvig.

Frk. Kirsten Thorndahl, børnehjemmet, Helgesensgade 20, Kbhvn. Ø.

Kontorassistent Ove Breum, Gustav Wiedesvej 31^a, Århus.

Fru Johanne Mehlsen, f. Christensen, Kaktusvej 63, København S.

Fru Iris Jensen, f. Mehlsen, Kaktusvej 6, København S.

Fru Tove Berg, f. Mehlsen, Stratfordvej 4, København S.

Overassistent Harry Mehlsen, A. F. Beyersvej 17, København F.

Børge Mehlsen, Stilledal 28 st., Vanløse.

Knud Madsen, Vølundvej 7, Randers.

Axel Toft, Vester Allé, Vinderup.

Repræsentant Kai Breum, Ulriksholmsvej 12, Odense.

Lærer Villy Breum, Ringgade 45, Sønderborg.

Otto Nielsen, 509 Bellevue, N. Seattle, Washington, U.S.A.

Angående årsskriftet og slægtsbogen

Lige så sikkert som aviserne udsender deres kvartalshyl om at forny abonnementsprisen, lige så sikkert er det, at årsskriftet hvert år udsender sine klagende hyl over medlemmernes sendrægtighed med at indsende familiebegivenheder. Hvis jeg vidste, det kunne hjælpe noget, ville jeg hyle endnu højere op, men

det gør det vel desværre ikke? Ligeledes går det langsomt med afsætningen af restpartiet af slægtsbogen. Prisen er nedsat til 3 kr. pr. ekspl., frit tilsendt, når beløbet tilsendes sammen med bestillingen til Anders Kjellerup, Halmtorvet 56, København V. Bogen vil være en smuk og nyttig gave til hvert nyfødt barn eller konfirmand.

Regnskab for 1953

FOR DUELED-SLÆGTENS SAMMENSLUTNING

Indtægt:	Udgift:
Kassebeholdning f. f. år 336,18	165 stk. årsskrifter 395,60
146 medlemmer à 5,00 kr. . . 730,00	Porto til udsendelse af årsskrifterne 15,00
Til vedligeholdelse af Niels Breums gravsten på Haasum kirkegaard, evt. også Jens Breums s. st. 50,00	140 stk. cirkulærer ang. årsmødet + forsendelse . . . 29,85
	126 stk. 70 øres frimærker. . 88,20
	Kassererens udgift til porto ved forsk. korrespondance 6,55
	500 stk. indbetalingskort med tryk. (Giro) 46,15
	Øl ved årsmødet, se nedenfor 30,00
	Udlæg til sang ved årsmødet 7,00
	Telegram til Jenny Klausen 3,30
<u>Ialt . . . 1.116,18</u>	<u>Ialt . . . 621,65</u>
	Kassebeholdning 494,53
<u>Balance kr. 1.116,18</u>	<u>Balance kr. 1.116,18</u>

Kommentar til regnskabet

Som det fremgår af regnskabet, er medlemstallet 146, hvilket er en tilbagegang fra sidste år på 4 medlemmer.

På regnskabets indtægtsside findes en indtægtspost på 50,00 kr., dette beløb er indbetalt af 5 af Niels Breums (slgbg. s. 30) børnebørn og er beregnet til hjælp til istandsættelse og vedligeholdelse af Niels Breums gravsten på Haasum kirkegaard.

Angående »øl« til 30,00 kr. på udgiftssiden skal følgende oplysninger gives. Sagen var den, at vi (udvalget) ikke mente, at værten på Hotel »Morsø«, Holger Nielsen, skulle sætte sig i den store bekostning at give gratis drikkevarer til alle, der deltog i frokosten ved slægtsmødet i Nykøbing. Med nogen besvær fik vi Holger Nielsen overtalt til at modtage betaling for 20 øl, som vi tog os den frihed at lade sammenslutningens kasse betale. Udgiften på 7,00 kr. er til en sang, som A. Kjellerup havde skrevet til dagens anledning (slægtsmødet).

Hjardemaal plantørbolig pr. Frøstrup, den 20. november 1953.

H. K. Pedersen,
kasserer.